

naar man seer nøiere paa det Forslag, som den ærede Marineminister har stillet, vil det jo sees, at den ærede Marineminister i Grunden har tænkt sig noget meget Bignende, forsaavidt han er gaaet ud fra, at det virkelig skulde blive en Sandhed, at Afgangen til anden Klasse i Academiet staaer aaben for unge Mænd indtil det fyldte 18de Aar, som efter deres Confirmation have faaet et Aar tilføes, saavel som for Eleverne i yngste Klasse. Jeg maa tilstaae, at jeg finder den Bemærkning begrundet, som kom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) med Hensyn til det Antal, som den ærede Minister har sat i denne Klasse, at dette seer noget besynderligt ud, men den høitærede Minister vil vist være ganske villig til at rette det. Jeg troer, at dette Forslag fra den høitærede Ministers Side viser, at han er fuldkommen tilgængelig for den Tanke, som jeg tillob mig at udvikle, at det ogsaa kunde være en helbig Maade at recruterer Academiet paa, at man aabnebe det for saadanne unge Folk, som her er Tale om. Den høitærede Minister har imidlertid i sit første Foredrag idag henpeget paa, at denne Ting allerede har været forsøgt, og jeg kommer derved til at berøre den Vanskelighed, der er ved den høitærede Ministers Forslag, saaledes som det er stillet. Det har nemlig tidligere været forsøgt paa en anden Maade, end den høitærede Minister nu har sagt. Det er blevet forsøgt saaledes, at de unge Mennesker, der vilde træde ind senere, skulde aflægge en Afgangsprøve, som stemmede med Overgangsprøven fra den ene Klasse i Academiet til den anden. Dette er en særdeles stor Hindring, idet det er overordentlig vanskeligt for Udenforstaaende at erhverve sig Kundskaber, svarende til dem, der erhverves i en vis Klasse af en Skole, og dette har vist været en af Hovedgrundene til, at Tilgangen har været noget sparsom, om end den høitærede Minister selv indrømmede, at det var dygtige Officerer, der derigjennem kom frem. Bestemmelsen havde unægtelig den Fordeel, at den ikke forstyrrede Underviisningen i de høiere Classer af Skolen, men det er netop en Indvending i denne Retning, der kan gøres mod den høitærede Ministers Forslag, som

det nu er stillet, idet det ikke fordrer en Classseexamen, men den almindelige Forberedelsesexamen lagt til Grund. Jeg frygter altsaa for, at naar dette benyttes, og man f. Ex. vil tænke sig, at Halvdelen af Eleverne, der komme ind i anden Klasse, har den Dannelse, som erhverves i første Klasse, og Halvdelen den Dannelse, som erhverves ved den almindelige Forberedelsesexamen, vil Underviisningen i den anden Klasse blive forstyrret, idet denne vil komme til at bestaae af Elever, staaende paa to maastee temmelig forskellige Udviklingsstrin. Det er dette, som har gjort, at Udvalget har været betænkeligt ved at tiltræde den høitærede Ministers Forslag og derimod foretrukket det Forslag, som her foreligger fra det. Endnu maa jeg tillade mig at fremsføre een Ting i Anledning af den høitærede Ministers Bemærkninger. Jeg troer ikke saaledes som den høitærede Minister, at det er saa stabeligt, at unge Mænd, som ere komne op i deres tyvende Aar, gaae paa en Skole som Søofficersskolen. Jeg har megen Erfaring med Hensyn til Underviisningen af unge Mænd i denne Alder og indtil det 25de Aar, ja endogsaa efter den Tid, og jeg kan forsikre den høitærede Minister om, at det gaaer overordentlig godt, og at de unge Mennesker ved vore forskellige Høiskoler ingenlunde føle sig generede ved i denne Alder at deeltage i en Underviisning. Den høitærede Minister behøver blot at see hen til den militære Høiskole; der have vi det allersiensthylligste Exempel paa, med hvilken Iver og Glæde Folk studere i den Alder, i hvilken den høitærede Minister finder det saa uhenstigtsmæssigt for dem, der ville være Søofficerer. Jeg for mit Vedkommende anseer det netop for ønskeligt, at de unge Mænd, som gaae ind paa denne Vej, ikke ere altsaa unge. Jeg seer dem hellere træde ind i det 19de end i det 17de Aar, og jeg troer, at man vil opnaae noget Bedre, Dygtigere og Modnere ved den hele Underviisning, som skal gives Eleverne, naar de træde ind i en noget senere Alder, og hvad Ulemperne angaaer, ere de neppe af en saadan Væsenhed, at man deraf skulde lade sig affrætte. Udvalget har derfor slet ikke sat noget Maximum for Alderen; man har blot sagt, at de, der